

V 8.2 Neobvyklí mazlíčci

Délka videa: 02:05

Lukáš:

Ahoj holky, tak co, Kájo, už jsi nachystaná, můžeme vyrazit?

Kája:

Ahoj, jasně, jen jsme si s Eliškou povídali o tom, jak budeme pomáhat pejskům z útulků a zoo.

Lukáš:

To je super, to se rád přidám, jsem teda spíš kočičí člověk, ale venčení zvládnou.

Eliška:

Co znamená kočičí člověk?

Kája:

To se jen tak říká, že se lidi dělí na psí lidi a kočičí lidi, podle toho, kdo by si které zvíře vybral, které má raději.

Eliška:

Aha, tak to já jsem obojí, já mám stejně ráda kočky i psy! Ale určitě nejsem pavoučí člověk, těch se moc bojím!

Lukáš:

Tak to s tebou souhlasím, pavouky taky nemám rád.

Kája:

A já mám zase fobii z hadů!

Eliška:

A Lukáši, ty doma máš nějaké zvíře?

Lukáš:

Já? Já ne, mně stačí se podívat na zvířata v televizi, nejlíp ve volné přírodě na svobodě. Mně se myšlenka zavírat je doma vůbec nelíbí.

Kája:

Na tom něco je, v jejich přirozeném prostředí je jim samozřejmě nejlíp. U psa nebo kočky to ještě chápou, že jsou domestikovaní a často je lidi zachrání z útulku nebo z ulice, takže je pro ně lepší být u někoho doma. Ale když si někdo pořídí jako domácího mazlíčka krokodýla nebo tygra, to mi nepřijde jako nejlepší nápad.

Lukáš:

Přesně tak, ani pro to zvíře, ani pro toho člověka to není dobré.

Eliška:

Ale tady v té knížce jsem četla, že jedna paní měla doma lva a byl ochočený skoro jako kočka, jen maličko větší.

Kája:

To je spíš výjimka, Eli, pořád je to divoké zvíře a může být taky nebezpečné. Není to přirozené.

Eliška:

Přirozené není ani mít jako domácího mazlíčka šneky, ale taky to prý lidi dělají.

Lukáš:

Cha, ale šneci si je na rozdíl od lva nebo krokodýla nebudou chtít dát k večeři!

Eliška:

To je fakt, tak já si budu přát raději toho šneka nebo rybičky!